

О.В.Дзюблюк, кандидат економічних наук

Особливості розвитку банківської системи України в умовах ринкового реформування економіки

Банківська система України на сьогодні є однією з найбільш розвинутих ланок господарського механізму. Її реформування було розпочато раніше за інші сектори економіки, що визначалося ключовою роллю банків при вирішенні завдань переходу до ринку. Створення Національного банку як основного органу грошово-кредитного регулювання, а також поява й активний розвиток системи комерційних банків стали важливою передумовою подолання монополізму у банківській справі та розвитку конкурентного середовища на фінансовому ринку.

Динамічний розвиток системи комерційних банків характеризує процеси порівняно швидких ринкових перетворень у фінансовому секторі - число банків зросло від п'яти державних кредитних установ на початку реформування до 227 комерційних банків у поточному році (хоча 63 із них за даними НБУ відносяться до категорії проблемних). У той же час значним кількісним змінам у банківській системі України не завжди відповідають позитивні якісні зрушення. Йдеться про досить низький рівень капіталізації комерційних банків, адже переважно більшість з новоутворених кредитних установ було засновано в період загострення гіперінфляції як кишенькові структури ряду підприємств. Нинішній сукупний статутний фонд банків у розмірі близько 1,6 млрд.грн. характеризує їх як карликові фінансові установи порівняно з банками не лише розвинутих, але і посткомуністичних країн.

Проблема слабкої капіталізації комерційних банків пов'язана також із проблемою низької концентрації банківського капіталу, що виявляється у порівняно значній кількості банківських установ в Україні і невеликій капітальній базі, яка на них припадає (у Польщі, наприклад, діє 90 банків, а в Угорщині - 31). У свою чергу це зумовлює досить низький інвестиційний потенціал комерційних банків, а без довгострокових вкладень в економіку неможливими є заходи щодо припинення спаду й нарощування виробництва.